

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/216/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516205748
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2516205748.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcu: C.. I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Milan Ficek, advokát so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Qenti s.r.o., IČO: 45 384 771, so sídlom Hlboká 3023/31, 921 01 Piešťany, právne zastúpená: JUDr. Tomáš Klieštenec advokát, so sídlom Ulica M. Waltariho 7, 921 01 Piešťany, o zaplatenie 23.500,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 23.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 23.500,- eur od 01.01.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súde dňa 12.10.2016 sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 23.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23.500,- eur od 01.01.2016 do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 100,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že medzi žalobkyňou ako veriteľkou a žalovaným ako dlžníkom vznikol záväzkovo-právny vzťah, predmetom ktorého bolo poskytnutie pôžičky vo výške 23.500,- eur na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 05.03.2010 (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný sa zaviazal vrátiť pôžičku do 31.12.2015. Po lehote splatnosti bol žalovaný viac krát vyzývaný žalobkyňou alebo jej právnym zástupcom na vrátenie pôžičky, avšak bez úspechu. Úrok z omeškania so žalobkyňa uplatňuje odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky. Žalobkyňa predložila nasledovné listiny, ktoré žiadala vykonať ako dôkaz: Zmluva, potvrdenia o zrealizovaní transakcie zo dňa 11.03.2010, 16.03.2010, 04.05.2010, 18.05.2010, Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.07.2016, vyčíslenie trov právneho zastúpenia (náklady spojené s uplatnením pohľadávky), potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 08.07.2016.

3. Uznesením zo dňa 24.04.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.2017 bol na samostatné konanie vylúčený nárok žalobkyne na zaplatenie sumy vo výške 100,- eur (náklady spojené s uplatnením pohľadávky).

4. Dňa 24.04.2017 bol vo veci vydaný platobný rozkaz.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 30.05.2017 bol vo veci podaný odpor voči platobnému rozkazu, kde žalovaný uviedol, že nesúhlasí s uplatňovanou pohľadávkou v celom rozsahu. Dňa 05.03.2010 uzavrela žalobkyňa a žalovaný Dodatok č. 1 k Zmluve (ďalej len „Dodatok“), v ktorom potvrdili, že časť pôžičky vo výške 900,- eur bola vrátená a dohodli sa predĺžením termínu splatnosti pôžičky do 31.12.2017. Žalovaný sa preto nemohol dostať do omeškania so splatením pôžičky a žaloba bola podaná predčasne. Ku dňu vyjadrenia žalovaný neevidoval žiaden záväzok voči žalobkyni, lebo celá požičaná suma bola splatená na bankový účet manžela žalobkyne nasledovne: dňa 20.10.2015 vo

výške 400,- eur, dňa 15.12.2015 vo výške 500,- eur, dňa 04.01.2016 vo výške 700,- eur, dňa 20.01.2016 vo výške 700,- eur, dňa 21.01.2016 vo výške 300,- eur, dňa 15.02.2016 vo výške 1.100,- eur, dňa 23.02.2016 vo výške 500,- eur, dňa 16.03.2016 vo výške 500,- eur, dňa 18.04.2016 vo výške 700,- eur, dňa 12.05.2016 vo výške 700,- eur, dňa 21.05.2016 vo výške 700,- eur, dňa 03.06.2016 vo výške 2.000,- eur, dňa 13.07.2016 vo výške 1.000,- eur, dňa 09.08.2016 vo výške 1.900,- eur, dňa 18.09.2016 vo výške 1.600,- eur, dňa 21.09.2016 vo výške 1.600,- eur, dňa 21.10.2016 vo výške 1.000,- eur, dňa 01.12.2016 vo výške 2.000,- eur, dňa 19.12.2016 vo výške 1.000,- eur, dňa 23.12.2016 vo výške 2.000,- eur, dňa 09.01.2017 vo výške 1.000,- eur, dňa 12.01.2017 vo výške 500,- eur, dňa 26.01.2017 vo výške 500,- eur, dňa 08.02.2017 vo výške 500,- eur, dňa 10.03.2017 vo výške 300,- eur. Predmetná pôžička bola poskytnutá počas trvania manželstva z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) a následne bola vrátená do BSM, pričom manželia žijú v spoločnej domácnosti a vrátené finančné prostriedky použil manžel na chod a vedenie domácnosti. Žalovaný má za to, že pôžička bola splatená v celom rozsahu pred vydaním platobného rozkazu a žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Predložil nasledovné listiny: Dodatok, detail transakcie zo dňa 20.10.2015, 15.12.2015, 04.01.2016, 20.01.2016, 21.01.2016, 15.02.2016, 23.02.2016, 16.03.2016, 18.04.2016, 12.05.2016, 21.05.2016, 03.06.2016, 13.07.2016, 09.08.2016, 18.09.2016, 21.09.2016, 21.10.2016, 01.12.2016, 19.12.2016, 23.12.2016, 09.01.2017, 12.01.2017, 26.01.2017, 08.02.2017 a 10.03.2017, Odpoveď na výzvu zo dňa 09.08.2016.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav veci: zo Zmluvy vyplynulo, že ju dňa 05.03.2010 uzavrela žalobkyňa a žalovaný zastúpený konateľom spoločnosti v zmysle ust § 657 - 658 Občianskeho zákonníka. Podľa čl. I výška pôžičky je 23.500,- eur a bude poukázaná na bankový účet žalovaného po častiach do 18.05.2010. Podľa čl. II dlžník - žalovaný je povinný vrátiť pôžičku jednorazovo alebo po častiach do 31.12.2015.

7. Z potvrdení o zrealizovaní transakcie súd zistil, že dňa 11.03.2010 bola poukázaná suma vo výške 7.000,- eur, dňa 16.03.2010 bola poukázaná suma vo výške 5.000,- eur, dňa 04.05.2010 bola poukázaná suma vo výške 4.500,- eur, dňa 18.05.2010 bola poukázaná suma vo výške 7.000,- eur.

8. Z Dodatku vyplynulo, že bol uzavretý dňa 05.03.2010, pričom účastníci právneho úkonu sú označení nasledovne: veritelia - žalobkyňa a manžel V.. N. I. spoločne zastúpení manželom V.. N. I. a na strane dlžníka žalovaný zastúpený konateľom - V.. N. I. (pozn. manžel žalobkyne). V čl. I je uvedené, že časť pôžičky vo výške 900,- eur bola vrátená v dohodnutej lehote splatnosti a veritelia majú nárok na vrátenie časti istiny vo výške 22.600,- eur. V čl. II je zakotvené predĺženie splatnosti pôžičky na termín 31.12.2017. V ostatnom ostáva pôvodná Zmluva v platnosti v pôvodnom znení. Dodatok podpísal za veriteľov aj za dlžníka V.. N. I..

9. Z Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 12.07.2016 súd zistil, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 23.500,- eur, úroku z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky do 10 dní odo dňa doručenia výzvy.

10. Z listiny - Odpoveď na výzvu zo dňa 09.08.2016 súd zistil, že žalovaný reagoval na výzvu na zaplatenie dlžnej sumy prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedol, že výzvu považuje za bezpredmetnú, lebo časť istiny už bola splatená a vo zvyšku došlo k posunutiu termínu splatnosti. Keďže pôžička bola poskytnutá počas trvania manželstva žalobkyne a konateľa žalovaného, pričom manželstvo stále trvá, predmetná suma patrí do BSM.

11. Žalobkyňa sa vyjadrila k odporu podaním zo dňa 14.07.2017 a uviedla, že časť pôžičky bola poskytnutá z prostriedkov patriacich do BSM (úspory žalobkyne) a časť z výlučných prostriedkov, ktoré jej darovala žalobkynina matka, keď rušila vkladné knižky. Táto skutočnosť však nič nemení na tom, že Zmluva bola uzavretá výlučne medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom manžel žalobkyne v právnom vzťahu nevystupuje ako zmluvná strana. Z uvedeného dôvodu manžel nemohol uzavrieť v mene žalobkyne Dodatok a žalobkyňa ho považuje za neplatný. Poukázala na rozhodnutie NS ČSSR, Cpj 86/1971, R42/1972, z ktorého vyplýva, že ak za trvania manželstva a BSM uzavrie zmluvu o pôžičke ako dlžník jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela, a to aj keď nejde o bežnú vec. Vo vzťahu k transakciám žalovaného uviedla, že bolo plnené na účet jej manžela, nie na účet žalobkyne a nie je možné určiť o akú pôžičku má ísť.

12. Na uvedené písomne reagoval žalovaný písomným podaním doručeným súdu dňa 23.08.2017 a uviedol, že tvrdenia žalobkyne sú máťuce a nepravdivé. Matka žalobkyne - I.. I. I. nikdy nedisponovala vyššími finančnými prostriedkami, pričom finančné prostriedky, ktoré mala zo zrušených vkladných knižiek použila na splatenie pôžičky, ktorú mala ako dlžníčka u žalobkyne (veriteľky) na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 01.09.2012 na sumu 10.000,- eur. Zo splátkového kalendára je zrejmé, že matka žalobkyne jej vrátila 52.000,- CZK (2.093,40 eur) a 1.572,12 USD (1.246,63 eur) práve zo zrušených vkladných knižiek v septembri 2012, nemohla teda predmetné finančné prostriedky darovať

dcére (pozn. žalobkyni) v roku 2010. Zotrval na tom, že pôžička bola z prostriedkov patriacich do BSM a preto je V. N. I. oprávnený o majetku v BSM rozhodovať rovnako ako jeho manželka a aj uskutočňovať právne úkony týkajúce sa spoločných pohľadávok. Poukázal na to, že koncom roka 2010 mal žalovaný ako obchodná spoločnosť len dvoch konateľov, a to D. I. a žalobkyňu, pričom títo boli oprávnení schvaľovať individuálnu účtovnú závierku. V rámci nej bol predmetný záväzok zaúčtovaný ako pôžička V. N. I., o čom mala vedomosť aj žalobkyňa ako konateľka, ktorá bola zodpovedná za riadne vedenie účtovníctva. Predložil listiny: Zmluva o pôžičke zo dňa 01.09.2012, výpis z obchodného registra žalovaného, Súvaha žalovaného k 31.12.2010, Potvrdenie o podaní daňového priznania za obdobie 2010, Písomné vyhlásenie zo dňa 30.06.2011, Uloženie dokumentov do zbierky listín zo dňa 26.07.2011.

13. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 01.09.2012 je zrejmé, že ju uzavrela Žalobkyňa na strane veriteľa a I. I. I. (pozn. matka žalobkyne) na strane dlžníka, pričom jej predmetom bola pôžička vo výške 10.000,- eur a mala byť splácaná podľa dohodnutého splátkového kalendára, t.j. v septembri 2012 52.000,- CZK (2.093,40 eur) a 1.572,12 USD (1.246,63 eur) a následne v splátkach po 1.000,- eur v polročných splátkach (12/2012, 06/2013, 12/2013, 06/2014, 12/2014, 06/2015) a v 12/2015 vo výške 660,- eur.

14. Z Písomného vyhlásenia žalovaného zo dňa 30.06.2011 vyplynulo, že konateľka žalovaného - D. I. vyhlásila, že predloženú individuálnu účtovnú závierku za rok 2010 schválila.

15. Na pojednávaní dňa 06.03.2019 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla výsluch žalobkyne, žalovaného a matky žalobkyne. Zotrvala na tom, že pri pôžičke nešlo o bežnú vec medzi manželmi a už len z toho, že podpisovala Zmluvu na strane veriteľa sama vyplýva, že ide pohľadávku patriacu len žalobkyni. Čo sa týka evidovania pohľadávky u žalovaného ako obchodnej spoločnosti, je síce pravdou, že žalobkyňa bola konateľkou, ale jej účasť vo firme bola len pro forma, keby sa jednému z manželov niečo stalo. Aj manžel žalobkyne bol konateľom v jej spoločnosti, ale ani jeden z nich nevykonával aktívnu činnosť v spoločnosti toho druhého. Z dôvodu, že nešlo o bežnú vec, nemožno uplatniť zákonné zastúpenie manželov, pohľadávka preto nepatrí obom manželom. Spôsob zaúčtovania pohľadávky v spoločnosti nemá právnu relevanciu k posúdeniu právneho režimu pohľadávky. Žalobkyňa uviedla, že ako manželia nehospodárili spoločne a nemali ani spoločný účet, istí čas boli spoludisponentmi účtu spoločnosti - žalovaného, keby sa niekomu niečo stalo. Ku dňu pojednávania sú rozvedení, ale rozhodnutie ešte nie je právoplatné.

16. Na pojednávaní dňa 06.03.2019 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietol, že žalobkyňa nepreukázala, že by pôžička bola aspoň sčasti poskytnutá z jej výlučných prostriedkov, pričom vychádzajúc z judikatúry R42/1972 vec sa stáva predmetom BSM, ak je nadobudnutá aspoň z časti z prostriedkov patriacich do BSM. Záväzok považuje za splnený, žalobu za predčasne podanú.

17. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 05.04.2019 sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedla, že podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, zvieratá a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva a iné majetkové hodnoty. Poukázala na rozhodnutie KS NR sp. zn.: 7Co/756/2015, z ktorého vyplýva aj ten právny záver, že za predmet vlastníctva a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napríklad zmluva o pôžičke uzavretá len s jedným z manželov. Poprela existenciu zmluvy o pôžičke medzi ňou a jej matkou. Rozvrat v vzťahov medzi žalobkyňou a jej manželom nastal už v roku 2011, pričom sám manžel žalobkyne uviedol, že problémy pociťoval od roku 2007. Problémy sa zhoršovali, čo viedlo k oddeleniu financií. Predložila rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn.: 15Pc/37/2017, ktorým bolo manželstvo žalobkyne a jej manžela rozvedené, potvrdenie o exportoch pohybov na účte za obdobie 22.10.2012 - 20.05.2014, 14.12.2012 - 14.10.2014, 16.01.2013 - 18.08.2014, 02.03.2009 - 09.12.2010 Potvrdenie VÚB, a.s. o dispozícii s účtom, Zápisnica z pojednávania sp. zn.: 15Pc/37/2017 zo dňa 29.01.2019.

18. Na pojednávaní dňa 24.06.2019 žalovaný predložil písomné vyjadrenie, kde uviedol, že tvrdenia žalobkyne sú irelevantné, lebo po zániku BSM sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov v širšom zmysle. Najvyšší súd SR určil spoločný atribút, ktorý spája všetky položky masy BSM, ktorým je práve majetková hodnota, ktorá môže byť vyjadrená peniazmi, resp. hodnota, s ktorou možno disponovať a prevádzať ju na ďalšie osoby, pričom finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa poskytla ako pôžičku z prostriedkov BSM, tento atribút spĺňa. Z listín, ktoré predložila samotná žalobkyňa o.i. vyplynulo, že sporiace účty zrušila matka žalobkyne až v roku 2012, nemohla teda poskytnúť svojej dcére (žalobkyni) finančné prostriedky o dva roky skôr, ako uviedla, jej tvrdenia sú teda zavádzajúce. V zmysle platnej právnej úpravy a spravodlivosti, ak požičané prostriedky z BSM boli do BSM aj vrátené, tento záväzok je potrebné považovať za splnený. Poukázal na rozsudok NS ČR, sp. zn.: 22Cdo/1509/1999, v zmysle ktorého, ak je nehnuteľnosť patriaca do BSM prevedená len jedným z manželov ako prevodcom a druhý manžel sa nedovolá relatívnej neplatnosti, nič to nemení na tom,

že išlo o prevod veci patriacej do BSM. Ak potom nadobúdateľ zaplatí kúpnu cenu manželovi, ktorý na zmluve nebol zúčastnený, plní tak solidárne oprávnenému, na strane ktorého nejde o bezdôvodné obohatenie.

19. Na pojednávaní dňa 24.06.2019 právny zástupca žalobkyne uviedol, že na výsluchu svedkyne a žalovaného už netrvá. Bola vypočutá žalobkyňa, ktorá uviedla, že Zmluvu podpisovala v čase, keď s manželom dobre vychádzali a keď sa dopytovala na vrátenie peňazí, ukludňoval ju, že ešte nie je rok 2015. Jej rodičia v roku 2010 mali slušný dôchodok, okolo 1.000,- eur a mali aj našetrené. Vyjadril sa aj konateľ žalovaného (manžel žalobkyne), že rodičia žalobkyne vychovali 4 deti a nemali ušetrené takmer nič. Sami im pomáhali, napríklad aj chatu pre nich zriadil on z vlastného príjmu. Nepopiera, že peniaze z predmetnej pôžičky použil na rozbehnutie vlastnej firmy, chápal to tak, že sú to ich spoločné peniaze a preto podpísal Zmluvu. Dodatok spísal a podpísal on sám, ale nie je pravda, že by o ňom žalobkyňa nevedela, ale nechcela ho podpísať. Finančné prostriedky plnené titulom splácania pôžičky išli na jeho účet. Žalobkyňa má viacero účtov samostatne.

20. Z úplného výpisu z obchodného registra žalovaného súd zistil, že od založenia spoločnosti bol a v čase rozhodnutia súdu stále je manžel žalobkyne - V. N. I., v čase podpisu Zmluvy konateľmi spoločnosti D. I., žalobkyňa a manžel žalobkyne, pričom každý z nich bol v danom čase oprávnený konať samostatne.

21. Podľa § 34 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ďalej len „OZ“, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

22. Podľa § 35 ods. OZ, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

23. Podľa § 118 ods. 1 OZ, predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, živé zvieratá, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

24. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

25. Podľa § 145 ods. 1 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

26. Podľa § 145 ods. 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

27. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

28. Podľa § 559 ods. 1 a 2 OZ, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

29. Podľa § 567 ods. 1 a 2 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

30. V predmetnej veci sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy 23.500,- eur na podklade Zmluvy o pôžičke. Žalobkyňa uviedla, že zo Zmluvy bola veriteľkou výlučne ona sama, pričom žalovaný dlh neplnil riadne a včas. Žalovaný na svoju obranu uviedol, že pri uzavretí Zmluvy nešlo o bežnú vec a keďže prostriedky boli požičané z BSM, veriteľmi sú obaja manželia. Plnením do rúk manžela žalobkyne podľa žalovaného dlh zanikol. Primárne sa preto súd zaoberal posúdením záväzkovo-právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným.

31. Ustanovenie § 145 ods. 1 OZ vychádza z toho, že na vybavovanie bežných vecí (záležitostí) je oprávnený každý z manželov a na platnosť právnych úkonov, ktoré v tejto súvislosti urobil, nepotrebuje súhlas druhého manžela. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Občiansky zákonník pojem „bežná vec“ nevymedzuje, pri posudzovaní či ide o bežnú vec je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, s prihliadnutím na povahu a hodnotu vecí, na účel, na ktorý vec slúži. V prípade bežných vecí ide o záležitosť, ktorá je medzi manželmi obvyklá, ktorú prináša každodenný život, pri ktorej sa neočakáva súhlas druhého manžela práve preto, že záležitosť svojím významom neprekračuje obvyklú rutinu denného života, ktorou sa neohrozuje vlastníctvo druhého manžela. Je nepochybné, že v danom prípade pôžička vo výške 23.500,- eur nie je bežnou (rutinnou) záležitosťou. Medzi stranami nebolo sporné, že časť finančných prostriedkov

pochádzala z BSM. Žalobkyni sa nepodarilo preukázať, aká časť prostriedkov mala pochádzať z jej výlučného vlastníctva (podľa tvrdení žalobkyne dar od matky). Nakoľko teda nešlo o bežnú vec medzi manželmi, bol potrebný súhlas druhého manžela.

32. Formu súhlasu druhého manžela Občiansky zákonník nepredpisuje. Môže byť daný písomne, ústne aj konkludentne. V danom prípade mal súd za to, že manžel žalobkyne so Zmluvou vyjadril súhlas. Zmluva je za žalovaného podpísaná jej konateľom (v čase uzavretia Zmluvy bol oprávnený za spoločnosť konať V. N. I. samostatne). Nakoľko V. I. je súčasne manželom žalobkyne, je nepochybné, že s uzavretím Zmluvy vyjadril súhlas. V konaní nebolo tvrdené, ani preukazované, že by sa manžel žalobkyne neskôr domáhal neplatnosti Zmluvy, súd preto považoval Zmluvu za platne uzavretú. Udelením súhlasu sa druhý manžel nestáva účastníkom právneho úkonu - Zmluvy. Hoci prostriedky, ktoré predstavovali pôžičku, tvorili BSM, súd má za to, že vyjadrením súhlasu druhého manžela s tým, aby na strane veriteľa vystupovala len žalobkyňa, stala sa veriteľkou len ona sama a nie manželia spoločne (solidárne).

33. Následne na uvedené bolo potrebné vyhodnotiť Dodatok k Zmluve, ako samostatný právny úkon vrátane právnych následkov úkonu z hľadiska modifikácie pôvodného záväzku - Zmluvy. Ako súd uviedol vyššie, Zmluvu nie je možné považovať za bežnú vec medzi manželmi. Z rovnakého dôvodu, ani Dodatok nie je bežnou vecou. Na strane veriteľa boli v Dodatku uvedení obaja manželia (žalobkyňa a V. I.), ktorí mali byť obaja zastúpení V. I., pričom Dodatok za veriteľov aj podpísal. Na strane dlžníka bol Dodatok podpísaný opätovne V. I., z pozície konateľa žalovaného. Súhlas manžela s uzavretím Zmluvy nenahrádza zákonné zastupovacie oprávnenie manželov, keďže toto sa týka len zastupovania druhého manžela v bežných veciach. Súd dospel k záveru, že Dodatok nebol uzavretý platne, nakoľko žalobkyňa ako veriteľka nebola jeho účastníčkou. Manžel žalobkyne nemohol pri podpise Dodatku zastúpiť svoju manželku - žalobkyňu, jednak z dôvodu, že nešlo o solidárnu pohľadávku manželov a jednak z dôvodu, že nešlo o bežnú vec, teda zastúpenie manželov pri podpise neprichádzalo do úvahy. Následkom uvedeného nemohol nastať ani právny následok Dodatok smerujúci k deklarácii čiastočného zániku záväzku (čiastočné plnenie), ani k posunutiu termínu splatnosti na 31.12.2017.

34. Ďalšou spornou otázkou medzi stranami konania bolo, či došlo k splneniu záväzku, alebo nie. Žalobkyňa tvrdila, že pôžička nebola splatená, a to ani sčasti. Žalovaný namietal, že k plneniu došlo viacerými splátkami, a to na účet V. N.T. I., čo preukázal potvrdeniami o bankových obratoch. Mal za to, že plnením manželovi žalobkyne, do sféry BSM, dlh zanikol. V danom prípade sa súd nemohol stotožniť so žalovaným. Ako je uvedené vyššie, veriteľkou dlhu bola žalobkyňa. Dlžníkne len riadnym a včasným plnením. Podľa § 657 ods. 2 OZ, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak. Zo Zmluvy je zrejmé, že dlh mal byť plnený žalobkyni ako veriteľke. Postavenie žalobkyne ako veriteľky síce nemá za následok, že plnením do jej rúk alebo na jej bankový účet, by bolo možné uvedené považovať za plnenie do jej výlučného vlastníctva. Naopak, prijatím plnenia z predmetnej pôžičky žalobkyňou, by sa finančné prostriedky (splátky) stali predmetom BSM. To však nijako súvisí s tým, akou formou a spôsobom bol dlžník povinný plniť veriteľke. Splátky poukázané na bankový účet by mali za následok zánik dlhu len vtedy, ak by bolo plnené žalobkyni na jej bankový účet, alebo k jej rukám v hotovosti. Poukázaním finančných prostriedkov na účet manžela dlh nezaniká, nakoľko tento nebol oprávnený plnenie prijať. Tu je potrebné zdôrazniť aj to, že finančné prostriedky nie sú vecou v zmysle OZ, ku ktorej by mohlo vzniknúť vecné právo. Nemožno preto v danom prípade vychádzať ani z rozsudku NS ČR, sp. zn.: 22Cdo/1509/1999, na ktorý poukazoval žalovaný. Podľa citovaného rozhodnutia bez ohľadu na to, či k prevodu nehnuteľnosti došlo len jedným z manželov ako prevodcom, oprávnenými prijať plnenie boli obaja manželia, ako solidárni veritelia (vlastníci nehnuteľnosti v BSM). V prejednávanej veci však nejde o prevod nehnuteľnosti, ale pôžičku, ktorá sa bezpochyby spravuje režimom pohľadávok. Pohľadávka je obsahom záväzkového práva a prislúcha veriteľovi, je možné s ňou disponovať a v štádiu vynútiteľnosti ju uplatňovať ako nárok, nemôžu k nej však vznikáť vecné práva.

35. Čo sa týka skutočností preukazovaných žalobkyňou, že jej matka zrušila vkladné knižky a finančné prostriedky z uvedeného použila ako dar svojej dcéry, ktorá ich následne použila ako časť pôžičky podľa Zmluvy, nemohol súd považovať na preukázané. Samotná skutočnosť, že vkladné knižky zrušila (tu súd zdôrazňuje aj to, že bolo sporné kedy k zrušeniu vkladných knižiek vôbec došlo) sama osebe nestačí k tomu, aby súd mal za preukázané použitie týchto finančných prostriedkov ako je vyššie uvedené. Žalobkyňa napokon aj sama uviedla, že na výsluchu svedkyne - svojej matky netrvá. V ostatnom, či príjmy matky žalobkyne umožňovali vytvorenie úspor, prípadne preukázanie (ne)existencie pôžičky matky žalobkyne vo vzťahu k jej dcére (žalobkyne), súd považoval za irelevantné k predmetu sporu.

36. Ohľadom vedenia dlhu žalovaného v účtovnej evidencii spoločnosti (ako dlhu vo vzťahu k manželovi žalobkyne ako veriteľovi), tu súd uzatvára, že je bezpredmetné akou formou žalovaný viedol pasívum v účtovníctve spoločnosti (uvedené by malo význam len vo vzťahu k tretím osobám). Smerodajná pre posúdenie záväzku je Zmluva. Je síce pravdou, že žalobkyňa bola v čase vzniku záväzku konateľkou spoločnosti, avšak jej vedomosť alebo nevedomosť o spôsobe zaúčtovania pasíva nič nemení na právnej kvalifikácii záväzku, osobe a postavení veriteľa, prípadne spôsobe a forme plnenia uvedeného dlhu.

37. Na okraj súd dodáva, že použitie finančných prostriedkov z BSM na pôžičku má bezpochyby dopad na masu BSM, ktorá sa po právoplatnosti rozvodu manželstva môže stať predmetom vyporiadania. Zohľadnenie vynaloženia takýchto prostriedkov má však opodstatnenie a význam až v konaní o vyporiadanie BSM, nie v prejednávanej veci.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalobkyňa požadovala úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 23.500,- eur od 01.01.2016 do zaplatenia. Nakoľko však ide o nárok zo zaplatenia pôžičky, teda občianskoprávny nárok, žalobkyni patrí úrok z omeškania v sadzbe 5,05% ročne. V prevyšujúcej časti súd úrok z omeškania zamietol.

41. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na vrátenie pôžičky uspokojený nebol, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 23.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 23.500,- eur od 01.01.2016 (deň nasledujúci po dohodnutej splatnosti dlhu v zmysle Zmluvy) do zaplatenia.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Nakoľko žalobkyňa mala v konaní úspech v plnom rozsahu, súd jej priznal právo na náhradu trov v rozsahu 100%.

45. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).